

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Mattheüs 11, 28 - 30
Ochtenddienst

Broeders en zusters,

1. **Votum**
2. **Zegengroet**
3. **Zingen : Psalm 84 : 1 en 2**
4. **Schuldbelijdenis : Gezang 17 : 1 en 3**
5. **Genadeverkondiging met aansluiten zingen Psalm 32 : 1**
6. **Gebed voor zegen over de dienst**
7. **Schriftlezing : Mattheüs 11 : 16 - 30**
8. **Tekst : Mattheüs 11 : 28 - 30**
9. **Zingen : Gezang 22 : 1 en 2**
10. **Lezing van de wet**
11. **Zingen : Psalm 86 : 4**
12. **Dankzegging en voorbede**
13. **Slotzang : Lied 473 : 6, 7, 9 en 10**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Wat is eigenlijk uw mening over Jezus van Nazareth? Wat vinden we van deze man? Als u in de kerk bent opgegroeid, hebt u daar waarschijnlijk een duidelijke mening over. Maar ook mensen die niet in de kerk zijn opgegroeid, kunnen daar duidelijke mening over hebben. Bijna iedereen in ons land heeft wel eens van Hem gehoord. Via de televisie, via school of via een collega op het werk. En heel veel mensen vinden dan ook wel iets van Hem. Zo zijn er mensen die Hem wel een interessant figuur vinden. Een man die in zekere zin ook wel wat heeft bereikt. Nietwaar? Niet veel mensen krijgen het gedaan dat ze 2000 jaar na hun geboorte nog door miljoenen mensen aanbeden worden. Er zijn wel heel wat namen te noemen uit de verre geschiedenis. Beroemde namen. Maar slechts drie mensen hebben zoveel volgelingen gekregen. Boeddha, Mohammed en Jezus. Dat zijn ze toch wel. Nu is het best wel een interessant om te kijken naar wat de tijdgenoten van deze Jezus uit Nazareth vonden. Over de mening van de tijdgenoten van Jezus weten we het nodige uit de Bijbel en dat geeft nu niet direct een beeld van een onbevangen en groot enthousiasme. Er waren heel wat mensen die zo hun twijfels over deze Jezus hadden. Deze twijfels vinden we zelfs bij mensen van wie je dat helemaal niet zou verwachten.

Onze Bijbellesing waren we begonnen in vers 16 van hoofdstuk 11. Maar zouden we in vers 2 begonnen zijn, dan hadden we gelezen hoe nota bene Johannes de Doper uiteindelijk ging twijfelen over Jezus. Voor wie Johannes de Doper niet kent. Johannes de Doper was een man die iets eerder geboren was dan Jezus. Zijn vader en moeder waren oude mensen die altijd een kind hadden willen hebben, maar er nooit een hadden gekregen. Zijn vader Zacharias was priester van beroep en werkte als zodanig in de tempel van de God van Israël in de stad Jeruzalem. Toen hij daar op een dag dienst deed, kwam er een engel bij hem en deze vertelde hem dat hij een zoon zou krijgen. En deze zoon zou een bijzondere taak krijgen. Hij moest namelijk als een soort heraut, een soort omroeper, Israël gaan voorbereiden op de komst van de grote Koning, de Messias. Messias?, zegt u. Messias is een Joods woord dat Gezalfde betekent. Eeuwen voor de geboorte van Jezus hadden allerlei mensen al van God te horen gekregen dat Israël op een dag een nieuwe koning zou ontvangen. Een grootse, fantastische koning die de mensen zou bevrijden. Die zou zorg voor recht en vrede voor Israël. En veel Joden

zaten als het ware te wachten op die Koning. Wat heel goed te begrijpen was, want het land Israël werd bezet gehouden door de Romeinen en daarvoor door de Grieken. En deze bezetters hadden zich nooit zo bekommerd om de rechten van de Israëlieten. Ze verlangden dus naar deze beloofde Koning. En Johannes de zoon van Zacharias mocht de komst van deze koning in Israël aankondigen. En dat had hij met overtuiging en enthousiasme gedaan. En als voorbereiding op de komst van de Koning had hij zijn landgenoten opgeroepen om zich klaar te maken voor de komst van de Koning. Door de troep in hun leven op te ruimen. Door op te roepen om met slechte gewoonten te breken. Door op te roepen om voortaan eerlijk en rechtvaardig te leven. En dat had hem uiteindelijk in de gevangenis gebracht. Want hij had ook de moed gehad om de zonden van de koning van Israël, Herodes aan de kaak te stellen. En dat had deze niet geaccepteerd en Herodes had hem daarvoor laten opsluiten.

En vanuit de gevangenis vraagt Johannes via een paar leerlingen van hem aan Jezus of Hij nu die beloofde Messias is of dat ze een ander moeten verwachten. En wat geeft Jezus dan voor antwoord mee aan de leerlingen van Johannes? Hij zegt tegen ze: “Ga naar Johannes en vertel hem wat u hoort en ziet: blinden kunnen weer zien en verlamden kunnen weer lopen, melaatsen worden gereinigd en doven horen en doden worden opgewekt en arme mensen ontvangen de blijde boodschap. En gelukkig is wie zich aan Mij niet ergert.” Johannes de Doper, de bijzondere boodschapper van God, hij heeft twijfels of Jezus wel de door God beloofde Koning was.

Maar Johannes was in zijn tijd niet de enige die twijfels had over Jezus. Er waren heel veel mensen die zo hun bedenkingen tegen Jezus van Nazareth hadden. We hebben daarover gelezen. Ze vonden hem maar een feestnummer. Iemand die een beetje te veel van eten en drinken hield. En ze vonden dat Hij met de verkeerde mensen optrok. Zoals met de tollenaars. Tollenaars waren mensen die voor veel het van de Romeinen het recht hadden gekocht om belastingen te mogen heffen van de burgers. En veel van deze tollenaars schrokken er niet voor terug om de burgers daarbij flink te tillen. Deze mensen waren dus niet erg geliefd en daar hadden de mensen dan ook goede redenen voor. Verder trok Jezus ook nog op met ander volk, waar je als fatsoenlijk burger niet mee omging. Johannes de Doper was wat eten en drinken betreft wel anders. Die at sprinkhanen en dronk nooit alcohol. Dat stond de mensen ook niet aan. Daarom deed onder hen het verhaal dat Johannes een boze geest had. Voor Jezus leidde dit ertoe om

van zijn tijdgenoten te zeggen dat ze te vergelijken zijn met kinderen. Kinderen die niets leuk en niets goed vinden. Je kunt voor ze op de fluit spelen, maar ze zullen echt niet dansen. Je kunt klaagliederen voor ze zingen, maar ze zullen niet rouwen. Nee. Ze blijven op afstand. Ze kijken wel, ze horen het allemaal wel. Maar ze komen niet in beweging. En niet omdat er de verkeerde muziek wordt gespeeld. Maar omdat ze niet willen.

Johannes de Doper had opgeroepen tot bezinning en bekering. Maar ze hadden niet naar hem geluisterd en waren hem niet gevolgd. Jezus had opgeroepen tot blijdschap en geloof in een nieuw leven. Maar ze worden niet blij en enthousiast.

Je kunt je afvragen of Jezus het hier niet zelf naar gemaakt had. Hij had kunnen weten dat veel mensen het Hem kwalijk zouden nemen als hij met tollenaars en ander uitschot zou optrekken. Ook had Hij nogal eens stevige kritiek op hun leiders. De Schriftgeleerden, de Farizeeën en de Sadduceeën. Bijzonder invloedrijke mensen. En er was nog een naar trekje aan Hem. Het was niet alleen zo dat Hij mensen weer gezond kon maken en wonderen kon doen. Dat konden zijn tijdgenoten wel waarderen. Maar Hij liet het daar niet bij. Hij vroeg telkens weer zoveel aandacht voor Zichzelf. Hij zei, dat ze in Hem moesten geloven. Dat Hij hun zou verlossen uit hun ellende als ze in Hem zouden geloven. Hij durfde van Zichzelf zelfs te beweren dat Hij de Zoon van God was. Als Hij daar nu eens mee zou stoppen, dan zou Hij van veel meer mensen waardering krijgen dan nu. En nu was het overigens niet zo dat Jezus niet door had dat de mensen zo over Hem dachten. Dat blijkt wel uit de laatste woorden die Hij aan de leerlingen van Johannes mee gaf. “En gelukkig wie aan Mij geen aanstoot neemt.” Gelukkig, wie Zich aan Mij niet ergert.

Dat vele tijdgenoten van Jezus zich wel aan Hem geërgerd hebben, blijkt ook duidelijk uit de verwijten die Hij aan het adres van de steden Chorazin, Betsaïda en Kapernaüm maakt. Dit waren de steden waar Hij de meeste wonderen en genezingen had gedaan. Maar ondanks al die tekenen die spraken van zijn goddelijke kracht en macht, hadden de mensen van deze steden niet hun vertrouwen aan Jezus gegeven. Hij mocht hun zieken wel genezen. Ze vonden het ook prachtig als Hij wonderen in hun midden deed. Maar Jezus aanvaardde als de man aan wie ze hun leven zouden toevertrouwen. Als de man die ze zouden geloven. Hem zien als de Zoon van God die ook zelf God is. Dat

wilden ze niet. Hij mocht hun zieken genezen en wonderen in hun midden doen, maar verder wilden ze niet met Jezus gaan.

En in deze tijd, waarin Jezus met zoveel afstand en ergernis over zijn persoon en optreden te maken heeft, roept Hij het uit: Ik dank U, Vader, Heer van de hemel en de aarde, dat U deze dingen voor wijzen en verstandigen verborgen hebt, maar aan kinderen hebt geopenbaard. Ja, Vader, want zo is het een welbehagen geweest voor U.

De diverse commentaren die ik heb gelezen over dit gedeelte geven een nogal verschillende uitleg over deze woorden. Sommigen menen dat we bij deze verstandige en wijze mensen aan geleerden moeten denken. Dit lijkt mij onwaarschijnlijk omdat daar dan domme of ongeletterde mensen tegenover hadden moeten staan. Maar Jezus heeft het over “kinderen”. Ik geloof dat Jezus met deze wijzen en verstandige mensen, mensen bedoelt die zichzelf verstandig en wijs vinden. Mensen die van mening zijn dat Hij op zich wel bijzondere dingen kan, maar dat je je verder toch maar niet te veel met Hem moet inlaten. Omdat Hij teveel vroeg en met verkeerde mensen optrok. Iedereen die een beetje nadacht, moest toch begrijpen dat er iets niet helemaal klopt met de Jezus van Nazareth. Je bent wel heel naïef als je je leven op de kaart van deze Jezus zet. Zijn leerling, zijn volgeling wordt.

Jezus prijst zijn Vader in de hemel dat Hij het geheim van zijn Zoon voor deze mensen die zichzelf zo verstandig vinden verbergt. En dat juist die mensen die in de ogen van deze mensen maar dom en naïef zijn het bij het rechte eind hebben. En dat is een typische manier van werken voor God. Dat God mensen die het zo fantastisch met zichzelf getroffen hebben, dat God die mensen in hun eigen waan laat. Tot zulke mensen dring je niet door. Zulke mensen hebben geen hulp nodig. Willen geen hulp. Zij redden zichzelf.

Jezus heeft dus in deze tijd veel te maken met het feit dat mensen Hem afwijzen. Hij mag hun zieken genezen. Hij mag gerust wonderen doen. Maar verder mag Hij niet komen in het leven en in de harten van vele mensen. Verder houden de mensen hun deuren dicht voor Hem. Nu zou het niet gek zijn geweest als Jezus had gezegd: “Weet je wat Joden, jullie bekijken het allemaal maar. Ik heb mijn buik vol van jullie! Ik ga hier weg. Ik ga naar mensen die Mij wel in hun leven en hart binnen laten.” Maar Jezus gaat niet weg bij deze mensen. Nee, Hij blijft ze uitnodigen. Door te zeggen: Komt tot Mij, allen die vermoeid en belast zijn, en dan zal Ik u rust geven.

Jezus nodigt alle mensen uit die vermoeid en belast zijn om bij Hem te komen en van Hem rust te ontvangen. Wat bedoelt Jezus met die eerste woorden als Hij allen uitnodigt die vermoeid en belast zijn? Bedoelt Hij dat vermoeid en belast zijn als voorwaarde. Zo van: u mag alleen bij Mij komen als u moe en belast bent? Moeten ze een test voor vermoeidheid ondergaan voordat ze mogen komen? Nee, Jezus stelt het niet als voorwaarde. Maar Jezus wil op deze manier wel tot een selectie komen. Die mensen die het zo fantastisch met zichzelf getroffen hebben, die alles aankunnen, die niemand nodig hebben, zullen niet op deze uitnodiging in gaan. En dat is ook zijn bedoeling. Die mensen die zichzelf zo goed kunnen redden, moeten zichzelf dan ook maar redden.

Maar die mensen die moe en belast zijn. Die mensen die bezwijken onder het bestaan. Omdat ze nergens welkom zijn, omdat ze met de nek worden aangekeken. Ze zijn welkom met Jezus. Maar ook die mensen die zijn vastgelopen met zichzelf. Mensen aan wie je dat misschien helemaal niet ziet, maar die toch nergens terecht kunnen met hun ellende. Mensen die vanwege misstappen die ze in het verleden hebben begaan, niet met zichzelf door de deur kunnen. Mensen die vanwege hun karakter niet met zichzelf door de deur kunnen. Of ook mensen die moe zijn van alle ellende in de wereld. Van alle onrecht in de wereld. Van al de liefdeloosheid in de wereld. Mensen die gebukt gaan onder een enorme last van verdriet. Mensen die het maar niet lukt om gelukkig te worden. Die alles gekocht hebben wat hun volgens de reclame gelukkig moest maken, maar die toch maar niet gelukkig zijn. Die de carrière gemaakt hebben, waarvan ze gedroomd hebben, maar die toch maar niet gelukkig zijn. Tegen als die mensen die op een of andere manier en om een of andere reden dreigen te bezwijken onder de last van dit leven, zegt Jezus: komt tot Mij en Ik zal u rust geven.

En wat is dan die rust die Jezus geeft? Verlost Hij de mensen die bij Hem komen in één keer van al hun verdriet, hun moeiten, hun tegenslagen, hun nare karaktertrekken? Nee, dat niet. En dat belooft Hij ook niet. Nee, Jezus zegt: neemt mij juk op u en leert van Mij, dat Ik zachtmoedig en nederig van hart, en u zult rust vinden voor uw zielen; want mijn juk is zacht en mijn last is licht. Dat zijn bij eerste lezing toch nogal raadselachtige woorden. Maar ze worden al duidelijker als we zien dat Jezus in heel deze uitnodiging het beeld van het dragen van een last vasthoudt. Wij denken bij vermoeidheid en belast zijn misschien eerder aan geestelijke belasting. En daar gaat het in overdrachtelijke zin ook over. Maar het beeld dat Jezus gebruikt is het beeld van iemand die een grote en

zware last op zijn schouders heeft liggen. Wij kennen dat niet meer zo. In onze samenleving mogen mensen officieel niet meer dan 25kg sjouwen. Anders moeten er karretjes, takels, heftrucks of andere hulpmiddelen aan te pas komen. Maar in de dagen van Jezus kon je mensen nog echt zien sjouwen. Een man met een grote stapel sprokkelhout op zijn rug. Een bos die zo groot is dat het lijkt alsof de bos zelf benen heeft. Een vrouw die zware kruiken met water sjouwt en zo nu en dan even moet stoppen omdat de kruiken loodzwaar zijn.

En wat zegt Jezus nu? Hij zegt: verruil die last waar je zo onder gebukt gaat nu voor mijn juk. Een juk is een hulpmiddel om dingen te dragen. **Even uitleggen.** Stop met het dragen van die loodzware last en pak mijn juk op je schouders. En dan denkt u misschien: “maar wat schiet je daarmee op?” Je ruilt de ene last in voor een andere. Dat is waar. Maar die last van Jezus is heel wat beter te dragen dan die oude last. Want als je die last van Jezus gaat dragen, als je Hem je leven laat beheersen, in plaats van je verdriet, je carrière, je ziekte, etc, dan zul je merken dat dat een hele verbetering is. Want als je het juk van Jezus gaat dragen, dan zul je merken dat die niet overladen is. Dan zul je merken dat die je niet compleet uitput en belast. Want Jezus is niet een onbarmhartig Heer. Hebzucht, dat is een onbarmhartige heer. Want hebzucht zegt nooit: het is genoeg. Alcohol is een onbarmhartige heer, want die zegt nooit: het is genoeg. De schoonheidsidealen zijn onbarmhartige heersers, want die zeggen nooit: het is genoeg. Gewetenloze mensen die het leven van anderen kapot maken, zullen er altijd zijn. Daar worden we nooit van bevrijd. Aardig gevonden willen worden, is ook zo’n onbarmhartige heer, want nooit zal iedereen ons aardig vinden.

En wat vraagt Jezus ons dan om te dragen? Dat u Hem toelaat in uw leven. Dat u Hem toelaat om u te helpen. Dat u Hem toelaat om voor uw zonden, uw misstappen in uw leven te sterven. Dat u Hem toelaat om op zijn tijd een einde te maken aan alle onrecht, aan alle oorlogen, aan alle ziekten, ja zelfs aan de dood. En als u Hem toelaat, Hem al die zware lasten voor u laat dragen in het geloof dat Hij het voor u zal oplossen, dan zult u rust vinden in uw hart. Dan zult u rust vinden in uw leven. Hoe meer u Hem over uw leven laat regeren, hoe meer rust u vindt.

Misschien vraagt u zich af, of zijn uitnodiging echt wel voor u is. Want u hebt in het verleden vreselijk lopen afgeven op Jezus. U hebt in het verleden zijn kerk belachelijk gemaakt. U hebt in het verleden uw man of vrouw bedrogen met een ander. Of u hebt

dat misschien zelfs gisteren nog gedaan. Ja, wat u ook voor reden hebt, waardoor u denkt dat het niet voor u is. Bedenk dan wat Jezus zelf deze morgen ook tot u heeft gezegd. Komt tot Mij! En leert van Mij dat ik zachtmoedig ben en nederig. Jezus zegt ons dus allemaal: besef dit toch goed. Ik ben zachtmoedig! Ik ben nederig! Ik ben werkelijk bereid u van u te helpen. Ik ben werkelijk bereid in uw leven te komen. Ook al kunt u dat misschien niet begrijpen. U zich niet voorstellen. Ik ben bereid voor u te sterven. Ik heb voor heel veel mensen mijn leven al gegeven, om hun zo te kunnen bevrijden van hun last. Ik wil dat ook voor u doen. Ook al betekent dat dat veel wijze en verstandige mensen zich daarom aan Mij ergeren. Ik draag dat graag voor u. Ook al kunt u zich niet voorstellen dat iemand u met zoveel liefde wil omringen. Ook al vindt u het ongelooflijk. Dat is het ook. Het is ongelooflijk zo lief als Jezus ons heeft!

Amen